

CLÀSSICA JOVE

LES NOVES GENERACIONS
DE LA MÚSICA CLÀSSICA

FERIDES

Òpera en dos actes amb argument i
música de Jofre Bardolet Casadevall
i llibret de Pol Blancafort Baulenas

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

www.latlantidavic.cat

18/07

FERIDES

Diumenge, 18 de juliol de 2021

A les 19 h - Sala 1 Ramon Montanyà

Durada: 135 minuts amb entreacte

Composició i direcció musical: Jofre Bardolet

Llibret: Pol Blancafort

Direcció escènica: Jordi Arqués

Escenografia i vestuari: Clàudia Serra

Corepetidora: Maria Mauri i Joan Espuny

REPARTIMENT

Núria - Judit Muñoz

Pere - Joan Mas

Mariona - Marina Torra

Joan / Salazar - Oriol Roca

Jaume - Lluís Vergés

Glòria - Ainhoa Aguilar

Orquestra de Cambra de Vic

Cors: Coral Canigó i Orfeó Vigatà, amb la participació de membres de Noctes Ensemble.

Direcció escènica: Jordi Arqués

Direcció musical: Jofre Bardolet

NÚMEROS DE FERIDES

Obertura

Primer acte

— Ària (Glòria)

Oh, cruel destí!

— Trio amb cor (Pere, Joan, Jaume)

Adéu-siau! Lluiteu, soldats valents!

— Terzetto (Mariona, Núria, Pere)

Pere, tingues prudència

— Ària (Pere, Mariona)

Adéu-siau, carrers de roca dura

— Duet (Núria, Joan)

És aquí on s'acaba tot?

— Quartet (Mariona, Núria, Pere, Joan)

El destí ens posa a prova

— Sextet (Mariona, Núria, Glòria, Pere, Joan, Jaume)

Què en serà d'aquesta pàtria nostra?

— Cor

Adéu-siau! Lluiteu, soldats valents!

— Trio (Mariona, Núria, Glòria)

Han marxat més enllà de les muntanyes

— Ària (Jaume)

Tranquil·la, petita

— Ària (Mariona)

Ell no em mira, ell no em sent

— Cor

Ja són aquí!

Interludi

Segon acte

— Cavatina amb cor d'homes (Salazar)

Seguint els passos del Generalísimo

— Terzetto (Núria, Salazar, Jaume)

Silenci, algú s'acosta!

— Ària (Núria)

Cau la nit sobre la vila

— Duet (Núria, Salazar)

Jove minyona, digueu-me qui sou

— Ària amb cor (Pere)

Era fosc, tot estava en silenci

— Quartet amb cor (Núria, Glòria, Pere, Salazar)

Llavors, no has pogut veure res?

— Duet (Núria, Salazar)

Criminal, t'has endut la pau del poble

— Ària (Núria)

Encara tinc a la pell

— Duet (Pere, Jaume)

Oh, he sentit l'espantós soroll d'un tret!

— Quartet (Mariona, Glòria, Pere, Jaume)

L'hivern ens ha pres la rosa més bonica

— Quartet amb cor (Mariona, Glòria, Pere, Jaume)

Visca la República

Sinopsi

L'acció se situa en un poble indeterminat de Catalunya al final de la guerra civil espanyola. Les tropes nacionals han ocupat ja tot el territori català però els habitants del poble, gent senzilla i treballadora, de profundes conviccions republicanes amb anhels de llibertat, no han perdut encara l'esperança d'aconseguir la victòria final. Malgrat els girs colpidors de la història, el trist context de confrontació entre els bàndols contraris, la guerra cruel, els odis, les venjances i els desamors, res és suficient perquè finalment s'acabi imposant l'amor, les ganes de viure i l'esperança en un futur millor.

ACTE I

La Glòria, mare d'en Pere, acomiada el seu fill en la intimitat abans que ell marxi a lluitar al front amb el seu amic Joan i altres nois del poble (*Oh, cruel destí*). Aleshores arriba la gent del poble que encoratja els milicians, que deixen enrere les seves famílies i amics.

En Pere sap que potser mai no tornarà a casa i per això decideix declarar el seu amor secret a la Núria (*Adéu-siau, camins de roca dura*), promesa del seu amic Joan. La Mariona, enamorada d'en Pere, ha sentit la declaració del noi i, trista, també se n'acomiada. També han de separar-se els promesos, en Joan i la Núria. Ella no sap com encaixar el que acaba de confessar-li en Pere (*És aquí on s'acaba tot?*). Els nois se'n van, seguits de la gent del poble.

La Glòria i la Mariona consolen la Núria (*Han marxat més enllà de les muntanyes*). Apareix llavors en Jaume, un home savi a qui tothom respecta, que calma la Núria i se l'emporta a fer un volt (*Tranquil·la, petita*). Quan es queden soles, la Mariona confessa a la Glòria l'amor que sent per en Pere (*Ell no em mira, ell no em sent*). La Glòria promet fer el que estigui a les seves mans per tal que quan torni en Pere, es puguin casar. De sobte, la gent del poble torna a entrar a la plaça advertint de l'arribada imminent dels soldats del bàndol nacional (*Ja són aquí!*).

ACTE 2

El tinent Salazar es presenta, acompanyat d'un grup de nacionals (*Seguint els passos del generalísimo*). La Núria i en Jaume tornen del passeig, i en veure-la, el militar s'amaga i queda enamorat d'ella. Després que marxi en Jaume, el tinent Salazar surt del seu amagatall. Ella s'espanta perquè s'adona que els nacionals ja han arribat, però ell mira de calmar-la i li assegura que no li vol cap mal. La noia i el tinent s'intercanvien paraules d'amor (*Jove minyona, digueu-me qui sou*). Aleshores apareix en Pere seguit de la Glòria, la Mariona i gent del poble. En Pere els explica que en Joan i els altres nois han mort a mans dels nacionals, que els han preparat una emboscada (*Era fosc, tot estava en silenci*). Només s'ha pogut salvar ell. La Núria perd el coneixement uns instants, tothom es queda molt parat i aleshores en Pere reconeix el tinent Salazar, l'assassí d'en Joan, i li dispara. La gent marxa espantada.

El nacional queda malferit. Confessa haver matat en Joan després de mostrar a la Núria una pertinença del seu promès. La Núria, que se sent culpable i trista, ofega el soldat i s'acaba suïcidant amb una de les seves armes (*Encara tinc a la pell l'escalfor dels seus dits*).

En Jaume entra en escena, esverat perquè ha sentit un tret. En veure que la Núria és morta es maleeix per haver-la deixat sola. Més tard en Pere, la Mariona i la Glòria tornen i descobreixen la mort de la Núria. A en Pere li cau el món a sobre; se sent culpable pel que ha succeït. Treu l'arma per disparar-se un tret però la Mariona reacciona abans que el noi faci un disbarat i li declara el seu amor. El noi, sorprès, no la rebutja (*L'hivern ens ha pres la rosa més bonica*).

Finalment tots quatre canten una oda a la República, la vida, l'amor i l'esperança, acompanyats de la gent del poble. (*Visca la República!*).

Recerca, creació i innovació

Ferides és una obra coral en la qual no hi ha un protagonista destacat perquè la guerra fa que els personalismes cedeixin pas a la col·lectivitat. Això permet a l'espectador conèixer diverses subtrames cenyides totes a les mateixes circumstàncies i identificar-se amb un personatge o l'altre. L'amistat que uneix en Pere i en Joan, malgrat que també els uneix l'amor per la Núria; la valentia de la Glòria, que afrontarà amb coratge que el seu fill marxi a la guerra; la tendresa de la Mariona, que sempre ha ocultat el seu amor per en Pere; la bonhomia d'en Jaume, en qui la Núria es recolzarà després de separar-se del seu promès; o la fidelitat del tinent Salazar als seus sentiments —que en cap cas és el dolent de la història, sinó qui posa el contrapunt a tots els altres personatges des de la seva visió dels fets— són alguns dels valors que pretén transmetre l'òpera, amb un argument conduït per les trames universals per excel·lència, l'amor i la guerra, i que desemboca en una oda final a la llibertat del poble oprimat i en l'esperança en un futur millor, qüestions que ressonen brutalment els nostres dies.

L'òpera és un clar tribut al classicisme vienès del segle XVIII del qual l'autor de l'òpera, Jofre Bardolet Casadevall, se sent hereu. El retorn als clàssics és per al jove compositor de Vic, la millor escola de la qual cal nodrir-se per escriure i avançar en el món compositiu en ple segle XXI. No hi ha innovació possible sense l'estudi i el coneixement exhaustiu del llenguatge dels clàssics.

La prevalença de la melodia, així com la preponderància de les funcions harmòniques i tonals que van servir al llenguatge musical fins ben entrat el segle XX (i alhora posades en dubte a través de compositors com Schönberg) i que tanta i tan bona literatura han donat a la història de la música, es tornen a valorar en aquesta obra que és producte d'un intens treball de recerca i de comprensió del llenguatge musical i del tractament orquestral dels clàssics.

Paradoxalment doncs, la innovació de la composició recau en la relectura dels clàssics que, segons la visió de Bardolet, continuen plenament vigents. Les tendències compositives actuals disten molt del llenguatge dels clàssics. Sembla talment que la forma sonata, la mètrica o la melodia, per citar només tres aspectes, sigui quelcom molt allunyat de nosaltres, propi d'una altra època, d'un altre temps i que no tinguí res a dir-nos.

I res més lluny de la realitat. Un clàssic és tremendament modern, precisament perquè conté alguna cosa que segueix interpel·lant-nos avui, que segueix tenint coses a dir-nos, ara i aquí. La nostra societat no coneix els temps llargs i sembla que els clàssics estiguin en contra de l'eclecticisme de la nostra cultura. I això no obstant, els clàssics ens han propiciat models i continguts plenament actuals. Han afavorit termes comparatius, esquemes de classificació, escales de valors i paradigmes de bellesa sense els quals, res del que ara s'escriu des de la tècnica compositiva més contempo-

rània es podria arribar a escriure mai. L'òpera *Ferides* esdevé doncs un tribut a la tècnica compositiva dels compositors centre europeus de mitjan segle XVIII i molt especialment a Mozart.

Jofre Bardolet

Jofre Bardolet

Jofre Bardolet Casadevall va néixer a Vic l'any 1999. Des de ben petit va mostrar capacitats per a la música i va començar a estudiar violí a l'Escola de Música de Vic. El seu interès pel món de la direcció orquestral i la composició el van portar a estrenar quan tenia 8 anys una obra per a orquestra de corda en quatre moviments inspirada en un viatge al Marroc i que va escriure sense nocions d'harmonia ni de contrapunt.

Va accedir al Grau Professional en guanyar el premi Neus Miralpeix de l'EMVIC, en la categoria d'instruments de corda. Al llarg del seu recorregut com a estudiant de violí ha rebut classes magistrals de Raquel Castro, Manel Porta o Abel Tomàs, entre d'altres. També ha participat en dues ocasions en l'Acadèmia Internacional de Quartet de Vic on ha assistit a classes del Quartet Gerhard. Des que es va graduar el 2017, és membre regular de l'Orquestra de Cambra de Vic.

Bardolet va tenir l'oportunitat d'estrenar tres *scherzos* que va compondre a l'estil de Beethoven com a culminació del seu treball de recerca «El joc de Beethoven», dirigint una orquestra reunida expressament per a l'ocasió i integrada per professionals i estudiants. El treball va rebre un segon premi *ex aequo* de la Universitat de Vic en la categoria d'Arts.

Actualment estudia direcció d'orquestra amb Salvador Brotons a l'Escola Superior de Música de Catalunya, on també ha rebut classes de Johan Duijk, Albert Guinovart, Sofia Martínez o Bernat Vivancos.

És el director titular de la JOVic (orquestra d'exalumnes del Conservatori de Vic) des de la seva creació, l'any 2017. Al capdavant de la JOVic, ha dirigit produccions com l'*Stabat Mater* de Pergolesi en el context del Festival de Música Religiosa de Vic; o una adaptació per a nens de *La flauta màgica* de Mozart a les Vesprades de Tardor de Centelles.

Paral·lelament, també codirigeix la coral dels Carmellaires de Sant Julià de Vilatorrada, una institució amb més de 400 anys d'història i una creu de Sant Jordi. També cal destacar la seva implicació amb *els Pastorets* de Vic, dels quals va ser el director musical entre els anys 2016 i 2021. Va escriure arranjaments per a orquestra simfònica i va compondre diverses peces especialment per a la producció. El desembre de 2020 es va estrenar la seva última obra, *Suite Nadalena*, per a conjunt instrumental, cor de nens i quatre solistes vocals. El juliol de 2021 s'estrenarà la seva òpera *Ferides* a L'Atlàntida de Vic dins el cicle Clàssica Jove.

Últimament ha ampliat el seu ventall musical i s'ha iniciat en el món de les sardanes: destaquen *Bell jorn* (2020) i *Vilatortina* (2020). També és membre i compositor del grup de música moderna Els Klàssics.

Pol Blancafort Baulenas

Pol Blancafort Baulenas va néixer a Vic l'any 1998. Inicià els seus estudis musicals de flauta travessera a l'Escola de Música de Vic. L'any 2007 entrà a formar part de l'Escolania de Montserrat, sota de la direcció de Bernat Vivancos. Es graduà amb la promoció 2012 i seguí la seva formació de cant clàssic al Conservatori de Vic amb la professora Anna Casadevall Puig, on obtingué el títol de Grau Professional que va compaginar amb els estudis de Filologia Clàssica.

Com a cantant ha participat en produccions com *El Rèquiem de Guerra* de Wagner o *La Dama de Piques* de Txaikovski, ambdues al Liceu, el *Somni d'una nit d'estiu* al Palau de la Música sota la direcció de Sir Neville Marriner, diverses cantates de Bach amb el cor Bach Zum Mitsingen o *Mikado* sota la direcció de Toni Font en l'àmbit del teatre musical.

Actualment estudia l'itinerari musical dins el grau d'Interpretació a l'Institut del Teatre, i s'estrena com a dramaturg en aquest projecte encetat el 2017 amb el seu conterrani Jofre Bardolet Casadevall.

Orquestra de Cambra de Vic

L'Orquestra de Cambra de Vic és una formació singular, integrada per professors, estudiants avançats i exestudiants del Conservatori de Música de Vic que, a més, compta amb la col·laboració de professionals d'arreu del país. En els seus inicis (1997-1998), l'OCV ja realitzava dos cicles de concerts anuals a Vic, organitzats i patrocinats pel desaparegut l'IMAC (Institut Municipal d'Acció Cultural) i pel Conservatori de Música de Vic.

Al llarg dels seus gairebé 20 anys de vida, i sota el mestratge de Jordi Mora, l'OCV ha fet nombrosos concerts arreu de Catalunya i d'Espanya, en poblacions com Barcelona, Girona, Santiago de Compostel·la, Las Palmas de Gran Canària, Andorra la Vella o Sant Sebastià, i sortides a l'estranger, entre les quals a Lausana (Suïssa). L'OCV ha acompanyat cors d'arreu del país com el Cor Madrigal, o la Coral Sant Jordi, la Coral Regina o la Coral Canigó i una llarga llista de solistes, com Lluís Claret, Lluís Rodríguez-Salva, Laia Masramon, Lluís Vilamajor, Mireia Casas, Salvador Parron, Mireia Pintó, Míriam Fernández, Jordi Domènech, Pau Bordas, Carlos Céspedes i Ignasi Cambra, entre molts d'altres. L'orquestra també ha servit de plataforma per promocionar solistes de nova generació sorgits del Conservatori de Música de Vic. L'OCV s'ha dedicat especialment a oferir a Vic, i arreu del país, concerts simfònics populars per apropar la gran música al públic en forma de concerts pedagògics, amb un vast repertori que comprèn des d'obres barroques fins a composicions d'autors contemporanis.

Si conteniu els estossecs amb un
mocador, contribuïreu a reduir-ne
notablement la intensitat del soroll.

Gràcies

Informació i venda d'entrades

www.latlantidavic.cat

(estalviaràs 1 € per entrada si ets Padrí o Amic)

Taquilles de L'Atlàntida:

- De dimecres a divendres de 15.30 h a 19.30 h
- Dissabtes de 10 h a 13 h
- Una hora abans de cada espectacle

Organitza:

L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

Amb el suport:

ara

**Diputació
Barcelona**

**Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura**

Amb el mecenatge:

INSTITUCIÓ PUIG - PORRET
FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

Col·labora:

e|||vic
escola de música i conservatori de vic

Fundació "la Caixa"

EL 9 TV